

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 827/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат у ..., против туженог ББ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Снежана Кнежевић Радовановић, адвокат у ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1870/19 од 22.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 30. септембра 2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА се ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1870/19 од 22.11.2019. године у I ставу изреке, у делу којим је потврђено решење садржано у I првом изреке пресуде Основног суда у Пожеги П1 439/18 од 11.02.2019. године, као неоснована.

УСВАЈА се ревизија тужиоца, **УКИДА СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1870/19 од 22.11.2019. године у I ставу изреке у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П1 439/18 од 11.02.2019. године у одбијајућем делу за тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима, и у II ставу изреке, и предмет се у том делу враћа Апелационом суду у Крагујевцу на поновно суђење.

Образложење

Основни суд у Пожеги је донео пресуду П1 439/18 дана 11.02.2019. године којом је у I ставу изреке одбацио као неблагоприятну тужбу тужиоца у делу којим је тражио да се поништи решење директора туженог о отказу уговора о раду тужиоцу, од 16.05.2017. године, у II ставу изреке је одбацио као недозвољену тужбу тужиоца у делу којим је тражио да се поништи решење директора туженог од 16.06.2017. године, у III ставу је одбио тужбени захтев да се поништи решење директора туженог број 032/17 од 26.06.2017. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима, у IV ставу обавезао је тужиоца да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 139.500,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 1870/19 од 22.11.2019. године у I ставу одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Пожеги П1 439/18 од 11.02.2019. године у I ставу и у делу става III изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. У ставу II изреке преиначена је пресуда Основног суда у Пожеги П1 439/18 од 11.02.2019. године у ставу II, преосталом делу става III и у ставу IV изреке, усвојен је тужбени захтев и поништена су као незаконита решење директора туженог од 16.06.2017. године и решење директора туженог број 032/17 од 26.06.2017. године, те обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка и одбијен је захтев туженог да се тужилац обавезе да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против другостепене пресуде благовремено су изјавили ревизије и тужилац и тужени.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. ЗПП и нашао да није основана ревизија тужиоца у односу на део другостепене пресуде у I ставу изреке, којим је потврђена првостепена пресуда у I ставу изреке. Основана је ревизија тужиоца у односу на део побијане пресуде којим је потврђена првостепена пресуда у делу III става изреке, којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Основана је ревизија туженог у односу на II став изреке другостепене пресуде, којим је преиначена пресуда Основног суда у Пожеги П1 439/18 дана 11.02.2019. године и одлучено о тужбеном захтеву, тако што су поништена решење директора туженог од 16.06.2017. године и решење директора туженог број 032/17 од 26.06.2017. године.

Другостепена пресуда је донета без битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на које ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужилац у ревизији истиче ревизијске разлоге, поред погрешне примене материјалног права, и о непотпуно утврђеном чињеничном стању у погледу датума пријема решења о отказу уговора о раду од 16.05.2017. године од стране тужиоца и битне повреде одредаба парничног поступка у вези са правилима о терету доказивања те чињенице по одредбама члана 231. став 2. и 3. ЗПП.

Међутим, ревизија не може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 231. став 2. и 3. ЗПП, која је према наводима ревизије учињена у поступку пред првостепеним судом. Ревизија не може да се изјави ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања када је другостепеном пресудом потврђена првостепена одлука, као што је у првом ставу изреке коју ревизијом побија тужилац, дакле када се не ради о случајевима из члана 403. став 2. ЗПП.

Тужени се основано у ревизији позива на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, истицањем да другостепени суд није требало мериторно да одлучује о побијаном делу, у ставу II

изреке другостепене пресуде, чиме указује на повреду одредбе парничног поступка из члана 391. став 1. ЗПП, која је од утицаја на правилност одлуке о тужбеном захтеву.

Утврђено је чињенично стање да је тужилац био запослен код туженог на одређено време када је након краће расправе о висини зараде са оснивачем туженог дана 16.05.2017. године напустио радно место и пословни простор туженог пре истека радног времена и без одобрења послодавца, и од 16.05.2017. године више није долазио на рад код туженог. Решење од 16.05.2017. године број 1/2017 о отказу уговора о раду тужиоцу, тужени је донео из разлога што је тужилац изразио жељу да раскине радни однос. То решење је тужилац примио десетак дана након догађаја од 16.05.2017. године. Тужбу ради поништаја тог решења тужилац је поднео 01.08.2017. године.

Одлука другостепеног суда да потврди првостепено решење о одбачају као неблагоприятне тужбе тужиоца којом је тражио поништај решења туженог од 16.05.2017. године у складу је са одредбом члана 195. став 2. Закона о раду, којим је прописан рок за покретање спора од 60 дана од дана достављања решења, који је у конкретном случају протекао пре подношења тужбе. Како је у том делу одлука другостепеног суда правилна, то је у том делу одбијена ревизија тужиоца.

Другостепени суд је одлуку да потврди првостепену пресуду у делу III става изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима, донео на основу става да је решење о отказу уговора о раду кога је тужени донео 16.05.2017. године - на снази, и да производи правно дејство, јер га тужени није могао ставити ван снаге својим решењем од 16.06.2017. године. Тај став другостепеног суда се не може прихватити за правилан.

Наиме, према утврђеном чињеничном стању, тужени је решењем директора од 16.06.2017. године ставио ван снаге претходно донето решење, од 16.05.2017. године. У истом решењу је наведено и да ће о отказу уговора о раду послодавац одлучити након протека времена за упозорење које је упућено запосленом. Ради се о упозорењу број 022/17 од 16.06.2017. године којим је тужилац упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду. Тужиоцу је решењем број 032/17 од 26.06.2017. године директора туженог, отказан уговор о раду на основу члана 179. став 2. и 3. Закона о раду са даном 16.05.2017. године, због кршења радне дисциплине, повреде радне обавезе и понашања, због кога не може да настави рад код послодавца.

Према тако утврђеном чињеничном стању је првостепени суд је одбацио тужбу у делу тужбеног захтева којим тужилац тражи поништај решења директора туженог од 16.06.2017. године, као недозвољен, налазећи да тужилац нема правни интерес да побија решење послодавца којим се ставља ван снаге претходно донето решење о отказу уговора о раду тужиоцу.

Другостепени суд супротно од тога, налази да тужилац за такав тужбени захтев има правног интереса. Из тога даље произилази закључак да другостепени суд сматра да је решење у ставу II изреке првостепене пресуде, о одбацивању тужбе у том делу, донето уз битне повреде парничног поступка. Међутим, другостепени суд такво решење првостепеног суда преиначава и одлучује о тужбеном захтеву за поништај решења директора туженог од 16.06.2017. године. Ово поступање другостепеног суда је противно одредби члана 391. став 1. ЗПП, јер у таквој ситуацији када утврди да

постоји битна повреда одредаба парничног поступка, другостепени суд ће укинути првостепено решење и вратити предмет истом првостепеном суду ради одржавања нове главне расправе, односно не може да одлучи мериторно о тужбеном захтеву за који је тужба одбачена, на шта тужени у ревизији основано указује.

Уколико другостепени суд сматра да првостепени суд није могао одбацили тужбу у наведеном делу зато што тужилац нема правни интерес да побија решење којим је послодавац ставио ван снаге претходно донето решење о отказу уговора о раду тужиоцу, онда је резултат таквог става одређен чланом 391. став 1. ЗПП, тако да се укида решење о одбачају тужбе у наведеном делу и предмет враћа првостепеном суду ради одржавања нове главне расправе. Од питања да ли решење директора туженог од 16.06.2017. године, којим је ставио ван снаге о отказу уговора о раду од 16.05.2017. године, производи правно дејство, или су се стекли услови за његов поништај, зависиће и питање ваљаности решења туженог број 032/17 од 26.06.2017. године, којим је тужени поново отказао уговор о раду тужиоцу, али на основу члана 179. став 2. и 3. Закона о раду, због кршења радне дисциплине, повреде радне обавезе и понашања због кога не може да настави рад код послодавца. Од одлуке о том тужбеном захтеву би даље зависила одлука о тужбеном захтеву за враћање тужиоца на рад и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима.

Зато је у наведеном делу става I изреке и у ставу II изреке другостепена пресуда укинута и предмет је враћен другостепеном суду на поновно суђење.

Одлуке су донете по одредби члана 414. став 1. ЗПП у делу у којем је одбијена ревизија тужиоца, те на основу члана 415. став 1. ЗПП у делу којем је по ревизијама странака побијана другостепена пресуда укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку одлучиће се о трошковима целог поступка.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић